

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDASZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MÉGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvtárkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklámciók a kiadóhivatalhoz utasítandók. Kéziratok vissza nem adandók.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Hat hónapra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hirdetések: négyhasábos petit sor egyszeri közlésért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. fizetendő.

A nyiltterben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díjkedvezményben részesülnek.

Adakozások a lévai főgymnáziumra.

A lefolyt héten adakoztak: Héderváry Antal ügyvéd (Ipolsyágról) 5 frtot, Klabala Ferencz (Nagyszombatból) 2 frtot, Bartha István tanító (Podluzsányból) 1 frtot, Sujánszky Antal kanonok (Esztergomból) 100 frtot összesen 108 frtot.

A multhéten kimutatott összeg: 23,461 frt 50 kr.

Legújabb összeg: 23,569 frt. 50 kr.

Gazdaink helyzete.

II.

Gabnatermésünk értékesítésére a mostani piacok nem elégségesek, nem azért, mintha a vámtarifák tekintetében versenytársainknál rosszabb állapotban, inferioritásban volnánk, hanem mivel közlekedésünk gyarlósága és drágasága miatt még az előttünk nyílt piacok sem közelíthetők meg úgy, hogy versenytársainkat legyőzhessük.

Igaz, hogy versenytársaink legiószáma napról-napra szaporodik s azoknak legyőzése nem oly könnyen eszközölhető, de mindnyájuk fölött bírnak azon előnnyel, hogy a gabnafogyasztási piacokhoz közelebb esünk náluknál, tehát ez előnyt fölhasználva igyekezzünk olcsó és gyors közlekedési eszközök létesítésére.

Hiszen, szélteben kolportálják, hogy a legújabb versenytársak, pl. India, — vasúthálózatának kiegészítése folytán, — tétetett képessé terményeinek a fogyasztási piacokra való olyan szállítására, hogy velünk nemcsak versenyezhet, hanem a térről le is szoríthat bennünket.

Márpedig amit mások megtesznek, miért ne tessék meg azt mi is érdekeink biztosítására?!

Gabnatermésünk értékesítésére, s földmívelésünk előmozdítása szempontjából tehát első és főszükség s kötelesség: vasúti hálózatunk kiegészítése s a gyors és olcsó közlekedés ki-
eszközlése.

Ha vasúti hálózatunk az ország szükségleteinek megfelelőleg lesznek kiegészítve: új piacok is fognak nyílni gabnatermésünk értékesítésére.

Konstatált tény, hogy gabnatermésünk itthon is sok és biztos fogyasztót talál, ha a közlekedés mostohasága a forgalmat nem akadályozná.

Statisztikai adatok szerint Magyarország buzatermése a folyó 1884. évben kerekszámban 5 millió hold után 29 millió m.-m. Leszámitva a vetőmag öt millió szükségletét és a 15 millió lakos után járó 22 millió házi fogyasztást, külföldi kivitelre két millió maradna. Minthogy pedig egyéb terményeink által a lakosság számára bő kárpótlás találtatik, s azon aránytalan fölösztás folytán, hogy amíg országunk dunai és tiszai siksa nagy gabnatermeléssel dicsekedhetik, addig a fölvidék inségben van s az alföldtől sokszor távolabb esik, mint Schweicz: kétségkívüli, hogy a kivitelre maradt két millió több millióval szaporíttatik s a többi gabnatermesztő országokkal versenyre szoríttatik.

De hát nem volna-e helyesebb: ezt az eddig csak általunk parlagon hagyott piacot a buzára nézve elfoglalni? s elfoglalni addig, míg mások, idegenek által el nem foglaltatik?!

Csak legközelebb is szélteben hozták a lapok azon sajtóságos tudósítást, hogy Lembergben, Krakóban, Varsóban az amerikai liszt olcsóbb és jobb minőségben állították ki s bocsájtott

eladás alá, mint a lengyelországi.

E jelenség bizony nagy megfontolást igényel s döntőköreinkben tán elég anyagot ad arra, hogy földmívelési állapotaink gondozása alkalmával a figyelmet magára vonja s hogy végre a fölvidéki fogyasztás a magyar gazda számára biztosíttassék.

Azon mód, melyszerént a gazda számára kölcsön ajánltatik és melyszerént hazai kormányunk a hitelszövetkezetek megalapítása s rendezése által a mezőgazdasági állapotok jobbrafordulását véli elérhetőnek, mint jó igyekezet és törekvés mindenki által méltánylandó ugyan, de a cél: mezőgazdaságunkat biztos alapra fektetni — nem fogja elérhetni, mert a földet, ahelyett, hogy minden bilincseiből föloldaná, még inkább megterheli, márpedig a földnek nem megterhelés — történjek az bármilyen látszólagos jó módon s eszközökkel, — hanem attól való fölzsabadítás kell.

Aztán, hiszen a földmívelés előmozdításának megakasztására ismét egy új, nagyon is lábra kapott állítást szellőztetnek s mindenfelé inpregnálnak, az ugynevezett tultermelést. Ezen rémkép épen nem alkalmas arra, hogy a gazda a kölcsön után vágyódjék, mert ugyan kinek a számára termesse a bazát még nagyobb mértékben, mint eddig, mikor ez is oly sok már, hogy az emberiség nem képes megemészteni?!

Mi ugyan e rémnék valódiságában nem hiszünk, mert napról-napra látjuk, hogy az emberiség egy nagyrészének alig van ennivalója, s mert csakugyan (ha a tultermelés áll) megfoghatatlan, hogy az anarkisták, szocialisták stb. konzortések miként rohanhatnának az elveszés örvényébe a megélhetés miatt, mikora buza s a gabna annyira tultermeltek már, hogy azt meg kell semmisíteni, vagy pedig annak természetétől elállni?

Nem a tultermelés okozhatja eszerént a gazda mostoha viszonyait, hanem a börzei spekuláció. A telhetetlen üzérkedés rontja minden közgazdasági viszonyainkat.

Egy tisztességes életpálya.

„Nem tudom, mivé tegyem a fiamat!“ — így kiált föl számos magyar apa es jogosan, mert a megélhetési ekzisztenciák között nehéz eltalálni a jobbikat s a megfelelőket. De meg aztán sok függ attól is, mit igényelnek a pályaválasztásnál a személyes viszonyok, valamint az anyagi és szellemi képességek, családi körülmények, stb.

A pályaválasztás tere elég tág ugyan, de mégis nehéz rajta eligazodni, mert a mai korszakban pl. a tudományos készségek olyan versenytérre fajult, melyen háttérbe szorítja a protegált középszerű tehetség a jeles, de magára hagyatott talentumot; épen így az ipar, kereskedelem és földmívelés terén is van az előhaladásban elég bajunk, hogy többet ne mondjak, pl. a legképzettebb erő is tökélettel maradt a versenyből, sőt oda fölkapaszkodnia sohasem sikerül.

Ilyen körülmények és viszonyok közepette igen helyesen cselekszik a fiatalság, ha ráadja magát olyan pályákra, kol keze- és eszemunkája után tisztességgel megél s öreg napjaira pedig az anyagi megélhetés gondjait tisztességgel biztosító nyugdíjat élvez. Ilyen életpályáról kívánom e cikkben a fiatalságot értesíteni. Ilyen pálya a haditengerészet, melyben eddig épen a magyar fiúk voltak legkevesebben képviselve, mert oda a mulban a magyar fiut nem szívesen vették föl, ma is kevés ott a magyar fiu, mert a tengerészeti életpályáról s az odaváló belépésről mindeddig keveset tudott a magyar közönség. Sőt a monarchia másik felében sem igen vettek biztos tudomást arról, hogy állami haditengerészetünk egy „hajó s u h a n e z i s k o l á t“ tart fenn Pólában, s így történt, hogy

ez intézetbe a kellőnél kevesebb számu növendék lépett s e hiány pótlására a közös hadügyminiszterium az idén egy terjedelmes értesítést bocsájtott ki magyar és német nyelven az intézet szervezetéről.

A polai hajószuhancz-iskolába beléphet minden 15 évesnél idősebb, de 17 évet még tul nem haladott s egészséges testalkatu ifju. Hogy e pályán mik a teendők s minők az előnyök, kiténik az alábbiakból.

Minthogy a hadkötelelességnél fogva külöben is minden éptestü ifju kötelezett katonává lesz 20 éves korában, ennifogva szép előny a haditengerészetnél az, hogy a hajó-suhancz iskolába belépő ifjuk 20 éves koruknál előbb teljesíthetik védkötelezettségüket s előbb vegezhelik azt be, még pedig úgy, hogy a két éves hajó-suhancz tanfolyamra tandíj nélkül s ingyenes, de kitünő ellátással vétetnek föl, sőt ezenkívül kijár nekik a ruhailletmény összege s ezenfölül 4 frt. 20 kr. haviszold. A két év leteltével a tanfolyamot jól végeztek másodikaltaly matrózokká válnak a hanyagok pedig negyedaltalyaakká és mint ilyenek eleget tesznek hadkötelezettségüknek még pedig akként, hogy ha a kelto iparkodás nem hiányzik belőlük: a 6—7 évi szolgálati kötelezettség alatt elérhetik a „hajó mester-segédi, kormányos-segédi, vagy legalább is a negyed-mesteri, vagy kormányos-negyedmesteri“ rendfokozatokat, melyek mind igen jól fizetett állások.

A tetteges szolgálati kötelezettség végrehajtása után pedig — ha tovább is szolgálni kíván: pótdíjban (zulag) részesul az illető. Így, a suhancz iskolából kilépett suhanczok — a 6—7 évi kötelezettség után — mint pl. hajómester-segédnek hawonként a következő illetékei vannak: zsold 21 frt, szolgálati pótdíj mint tanító 3 frt, havi ruhailletmény 2 frt 70 kr, ehhez a szolgálati pótdíj 17 frt, tehát összesen 47 frt kr, s ezenkívül teljes ellátás és elszállásolás. —

A szolgálati kötelezettségi idő után önként 70 szolgálóknak nyitva áll a fokozatos előléptetés (az üresedések aránya szerént) a nyugdíjképes altiszti fokozatokba.

Mondani sem kell talán, hogy ezen anyagilag is szépen dotált pályán az előhaladás elég kecsgető az ifjuságra, mert e téren elég tisztességes allashoz jut s ezt előbb éri el, mint az egyedül ödvázitónak vélt „tudományos pályán“, melyen sokszor még a 30—35 éves korban is oly sok fiatalember lézeng állás nélkül; míg ellenben a férfiasan szép tengerészeti pályán már a belépésnél meg van mentve az anyagi gondoktól s a 2 évi tanfolyam után egyedül rajta s nem másan áll, hogy magasabb rangig előhaladjon. De mindezek mellett még az a szép tudat is — kell, hogy vonzza ide a magyar ifjuságot, hogy a tengeren is ismertté teheti a magyarnevet, melynek eddig a tengeren oly kevés szerepe volt, de amelynek ezental itt is hirt és nevet szerepe.

A tökéletes testi épesség, jó látképesség s fedhetlen előélet igazolása mellett bélyegtelen folyamodványukat az illetők jntézzék minélelőbb (mert a kitünő idő már közeleg) a polai cs. kir. kikötő tenger-nagyi parancsnoksághoz, hová a folyamodványokat azon ezred hadkiegészítő parancsnoksága által kérelmezhetik elküldetni, ahova a folyamodó ifju lakhelye beosztva van.

Z—v.

Közeleg e filokszéra!

Eddig a gondviselés, vagy a véletlen megkímélt bennünket, illetve szülőinket a filokszérától. Par éve már fölmerült ugyan a hír, hogy itt-ott a határszéli szomszédságokban filokszéra jelentkezett s a veszedelmes szomszédság méltán ejthette aggodalomba a bars megyei szőlőgazdákat.

Azonban én egy látom, hogy megyénkben a szőlőgazdák keveset adtak a közeleg veszélyre, vagy tán nem is hittek annak valóságában, vagy ha hitték is azt, de nem féltek tőle, hogy — miként a vándorló hernyó. — a filokszéra is átvándoroljon megyénk területére. S e naiv hitben nem is történt a közeleg vész ellen nálunk semmi védekezés, vagy óvóelőkészület, mert szöleink — a közhit szerént — maig sértetlenek a filokszérától.

Azonban most már mi sem leszünk el e csapás nélkül. Nána határában a minap konstatálták a filokszéra jelenlétét, mely ellen a földmívelési miniszter

nielre tette meg a kellő (?) óvintézkedéseket. Ezek az óvintézkedések persze nem állnak másból, mint drága szénkénezésből, mely a szőlők végkipusztulását 5-6 évvel megkélelteti; vagy pedig kidobáltatják a szőlőtöskéket, mert azokat a fillokszera ugyis tönkretenné.

Tehetnek Nánán s a többi fillokszérés környéken bármily óvintézkedést, az mind hiába lesz, mert a fillokszera-hadjárat alatt arra a szomorú tapasztalatra jött minden kísérlettevő és szakember, hogy az ország összes szőlőtöskéinek napjai megszámlálva, mind ki vesznek azok, ha a vészes rovar megtámadja. Pedig megtámadja, mert rohamosan terjed, sőt jelen van már olyan helyeken is, hol a környéken eddig mértföldnyi távolságokban nem észleltek fillokszérát.

S ugyan ki mondhatná, hogy Bars megyében eddig még nincs fillokszera? Lehet biz az, taktán nem is egy, de több helyen, sőt inficziálva lehet már az egész megye területe, csak hogy még konstatálva nincs.

Nem ártana, sőt igen hasznos volna, ha itt-ott a megye területein a tökéken és gyökereken göcsövi vizsgálatok tétetnének. E munkához saját körünkben is akadna ahhoz értő néhány szakember, s ha a fillokszera már nálunk is föllépettnek konstatáltatnék: akkor legálább monvte volnánk attól, hogy a vérszól ennek legnagyobb stádiumában értesüljünk, s föl volnánk hiva ezáltal arra, amit ilyen esetben tenni kell.

Nem óvintézkedéseket értek itt, hanem azt a műveletet, mit a fillokszera által meglepett szőlőtöskékel tenni egyedül ezelszerű, s ez nem más, mint a mostani töké gyökereitől kiirtása bizonyos időközönként s helyükbe olyan vesszők gyökerezítése, melyek a fillokszera támadásainak elmentálni s ennek daczára tenyészni és termelni képesek.

Ne is legyünk tehát részen az óvintézkedésekkel! mindez hasztalan, mert a fillokszera ellen nincs eljárás, nincs szer, ami megmentsen. A legjobb intézkedés, amit egyedül tehetünk, az, hogy elle n n t álló vesszőkkel lassák el magukat a szőlőgazdák, hogy azokból—a biztosan bekövetkező veszély által okvetlenül kipusztulandó töké helyett—ujakat ültessenek! Szomorú vigasztalás, de ennél jobbat nem adhatni.

A fillokszérának ellentálló szőlővesszőkért forduljanak szőlőgazdáink idejekorán a kecskeméti állami szőlőtelephez.

B.—P.

Különfélék.

Bolemán Ede. †.

Az emberi végzet kérelhetlen hatalma megdöbentőleg nyilvánult közöttünk, midőn a lefolyt hét közepén városunk intelligenciájának egyik derék, köztisztelet- és szeretetben állott nemes tagját, Boleman Ede gyógyszerészt kiragadta az élők sorából. A kérelhetlen halál az elhunytban egy minta-érj- és apától fosztotta meg a szerető hitvest és gyermekeit,

szertetüknek közös tárgyatól a nagyszámú testvéreket és rokonokat, egyik lelkes vezérfejtől a művelt társadalmat s egy nagy jöltevéjüktől a humanitárius és közmívelődési intézeteket, szóval mindenki mélyen érzi városunkban, a környéken s a megyében, hogy miye volt életében az elhunyt a közéletnek. — A boldogult iránt életében nyilvánult köz-tisztelet és szeretet hurja a fájdalom éles hangját redlti meg mindnyájunk szívében, mert az elhunytban mindazt elvesztettük, mit földiemberben becsülni, tisztelni s szeretni lehet. Részvétünk kétszeresen nyilvánul a vesztés családtagok iránt, kik a boldogult halála folytán az alig 2 héttel előbb elhunyt családtörzs fölötti gyászukat a jelen szomorú vesztéssel sokszorozva látják. Legyen a boldogultnak könnyű a föld! s legyen a mélyen sujtott család fájdalmára ir mindnyájunk öszinte részvéte. — A családi gyászjelentést ez alkalomból ideiktatjuk: „Alulírottak mélyen szomorodott szívvel jelentik, hogy forrón szeretett férj-, atyjuk, fia, illetőleg testvérük: Dezséri Boleman Ede a helybeli ág. hitv. ev. egyház helyettes főügyelője, volt gyógyszerész, az országos gyógyszerési egyesület 7-ik járásának —, a lévai takaré- és hitelintézetnek igazgatója, Bars megye törvényhatósági bizottságának —, Léva város képviselő-testületének és több tudós társaságnak tagja folyó 18-án déli 12 órakor, életének 49. évében rövid betegség után jobblétre szenderült. A boldogult hült tetemei folyó 21-én délután 4 órakor fogtak a helybeli ág. hitv. ev. egyház templomából az ev. temetőbe örök nyugalomra tétetni. — Kelt Léva, 1884. évi szeptember 18-án. — A békeség anyala lebegjen áldott hamvai felett! — Boleman, szül. Bányik Janka mint hitves, Boleman Jenő, Boleman László, Boleman János, Belemán Ede, Boleman Gyula, Boleman Margit, Boleman Janka: mint gyermekek, özv. Boleman Jánosné, szül. Braunmüller Mária mint anya, Boleman János, Boleman József, Dr. Boleman István, Boleman Lajos, Fabriczius Gusztávné szül. Boleman Mária, Boleman Mór, Gyapai Gusztávné szül. Boleman Honka: mint testvérek.” — Az elhunytban a lévai ág. ev. egyház mint 9 év óta helyettes főügyelőjét vesztette el s e vesztéset az egyház a jelen szomorú esetben egy általa külön is kibocsájtott gyászjelentésben tolmácsolja. — Gyászjelentést adott ki a Takaré- és hitelintézet is, melynek a boldogult — igazgatója volt.

— Bars megye évnegyedes közlése f. hó 18-19-én tartott meg, számos ügyek letárgyalásával, melyekből a következők bírnak jelentőséggel: A törv. hatóság az idén elhalálozott két derék tagja, u. m. Konkoly Thege Pál törvszéki elnök és Kiszlingstein Vilmos tiszt. alszámvevő fölött kegyeletes megemlékezését a közlés jegyzőkönyvileg örökíté meg. — Dióssy József lemondásával a megürrült árveszék-jegyzői állásra az egyedül folyamodott Krumpel János segédszolgabíró, — s ennek helyébe a 3 pályázó Kiss Lajos, Bognár Lajos, és Várdy Antal közül az utóbbi lett megválasztva, (amennyiben a két pályázó-társ szavazásközben visszalépett.) Mindkét megválasztott tisztviselő letette ez alkalommal a törvényes esküt. — Bemutattak ez alkalommal és tudomásul vették: a megye jövőévi,

közig, árva- és gyámhatósági költségvetések. — Meg lett erősítve a jövőre összeállított virilisek névsora. — Szóba jött a megye vasútgye is, melyül az elnöklő főispán odanyilatkozott, hogy az osztr. magyar államvasut a költséges garani áthidalást elkerülni ohajtva, a terep lopóság felé való tanulmányozását abban hagyta, s úgy közlekedési, mint forgalmi, valamint pénzügyi tekintetben is az előnyösebb esattakálnai vonal tanulmányozását tette föladatává. (E tárgyra legközelebb visszatérünk! — Szerk.) — A közlés többi tárgyáról s lefolyásáról — időrövidség és térszűke miatt — a jövő számban referálunk.

— Kaszinó-jubileum. A lévai kaszinó f. évi november 20-án tölti be fönállásának 25-ik évét. Ez volt legelőbb tárgya a f. hó 16-án tartott kaszinói bizottsági értekezletnek, mely a jelentős momentum fölött abban állapodott meg, hogy a 25 éves forduló fölött a kaszinó díszülést tart jubiláris színezettel s ez alkalommal föl fog olvastatni az intézet keletkezése s máig tartó története. A kaszinó történetének megírására Mácsey Lukács polgármester ur, mint a kaszinónak keletkeztető máig állandó tagja, kéretett föl, ki erre készséggel vállalkozott. A díszközlési nap estéjén pedig táncmulatságot rendez a kaszinó a lévai főgymnáziumi építkezés alapjának javára. — További a negyedszázados évforduló emléket azzal kívánta az értekezlet megörökíteni, hogy a kaszinó 1000 frtos olyan alapítványt tesz, melynek kamataiból a lévai gymnázium idegen ajku tanulói közül a magyarnyelvet legtisztábban elsajátított növendékek nyerjenek jutalmat évenként. Ez ösztöndíjra az 1000 frtos alap 1/4 évenként fog tőkésítettü.

— Hymen. Ar-maróthi laptársunk, a „Bars megyei Hírlap“ felelős szerkesztője, dr. Belicza Pál ügyvéd a minap váltott jegyet megyénk egyik szellemes és csinos ifju hölgyével, Akács Mariska kisasszonnyal Marosfalván. Öszintén kívánunk tartós boldogságot az ifju párnak, a megkötött frigyben lelje föl mindenikük azt, mi a boldogságot megalapítani s állandósítani képes!

— Fölvívás. A mult évben Zsitva-ujfaluban föllállított földművesiskolában, folyóévi november 1-én megnyitandó új tanfolyam tizenhat növendékről huszra emeltetik, minélfogva négy új stipendium lenne biztosítandó évenkénti 120 frttal, melyből 40 frt. a növendék által teljesített munka fejében díjazásként kiízetetik az iskolai igazgatóság által. Fölvívataknak mindazok, kik ezen, a mai kor igényeinek megfelelő üdvös intézkedés helyes szükségét méltányolják, de egy egész stipendiumot sokalva, többen együtt egy egészre kiegészítve, négy évre biztosítani hajlandók, hogy ezt legközelebb október 1-éig a bars megyei gazdasági egyesület elnökségénél Kis-Tapolcsányban tudatni sziveskedjenek. Ar-Maróth, 1884. szeptember 17-én. — Sandtner Gyula, egyleti titkár.

— Honvédekünk a morvavölgyi hadgyakorlatokból f. hó 16-án este 9 óra tájban érkeztek városunkba trombita, dob és énekszó mellett. Hozta isten őket! — Hadászati maguktartásáról és működésükről igen kedvezőleg nyilatkoztak a harczbírák. A honvédsza-

Tárcza.

Tova száll a fecske...

Tova száll a fecske
Messze-messze tájra,
Hol a meleg égélj
Langy tavasza várja.

A költöző fecskét
Két otthon is várja
S mindkét lakhelyére
Hűn követi párja:

Elszállanék én is
Akármilyen messze, —
Ha volna — ki ottan
Engem hóm szeretne.

Jaj de engem sehöl
Senki nem ismer már,
Rám csak a családás
Rideg tanyája vár.

Végh István.

Őszi napsugár.

— Életkép. —

Karesu, sárga darázs nyargalódzott az érett szőlőfürtön, firkászva keresgélte a kék-himporos szőlőgolyócskákban a hézagot, melyen át hozzáférközzék a gömbölyű bogyók nektáros belsejéhez. Egyik szőlőszem föl volt repedve a minapi esőtől, a repedésből kimosolygó nedű fölé gyöngéd hártját forrasztott a belekandikáló ősi napsugár. — A ürge darázs möhön ölelte körül lábaival a megsebzett bogyót, nyelvcskéjével könnyedén félreturta a sebhártát s édelettel merít szipolyát a kék hordócska belsejébe. Ivott a kis csudar, mint a csap, majd ujongva fölrebbent, mámoros danát zsongva a légben szárnyaival, majd ismét lecsapott a hordócskára, hörpintve abból sírú kvaterkákat. Mulatott a kis duhaj, mint akinek nincs egyéb gondja, apró kis csáppjai épen úgy lengettek fejen, mint a mulató legény kalapján a kecses daru-toll, karesu derekára ugy ömlött alá szárnyaival, majd ismét lecsapott a hordócskára, hörpintve abból sírú kvaterkákat. Mulatott a kis duhaj, mint akinek nincs egyéb gondja, apró kis csáppjai épen úgy lengettek fejen, mint a mulató legény kalapján a kecses daru-toll, karesu derekára ugy ömlött alá szárnyaival, majd ismét lecsapott a hordócskára, hörpintve abból sírú kvaterkákat.

A darázs mulatságát két alak szemlélte a lugóban, Olga és Eliz. Nem testvérek, csak rokonok. Eliz tavasz óta neje Olga öcsésének, Olga pedig sógorasszony leányfövel. Elizen a menyecskekor viruló bája tükröződik a boldog házaselet kinyomatával Olgát a pártában maradt leány ridegsége jellemzi, egykori szépségéből még maradt annyi, amennyiből első látása is egy érdekes nőt lát benne az idegen, meglátszik rajta, hogy a szépséget egy régi vulkán döntötte romokba,

de a romok még mindig érdekesek s mintegy résztvevőleg sejtetik, hogy a szép arczon a ridegség csak álarcz, mely mögött az állandó vihar még most is zug a szivben.

A két hölgy az ebédhez készült szőlőt szedni csomogának s erről egészen elfeledkeztek a ledér darázs szemlélete által.

— Pompás kis csapongó állat, — mond Eliz, — csupa élet, csupa elevenség, ha fullánkja nem volna, szeretném ajkaimhoz venni.

— Jól mondd, pompás kis csapongó, — szól vissza Olga, — én csak összemorzsolni szeretném... de mégse teszem, ... ez állat az én emlékeztetőm sorduló koromra, az az én vezeklő-jelvényem...

— Hogy érted azt, Olga?

— Nézd ide, látod ezt?

Olga a keblén levő melltüre mutatott, mely a nyakkendőjét tartá össze. A melltü egy zafirból esizolt két szőlőszemmet ábrázolt, rajta egy darázsszal emailrozott aranyból. A szépívű melltünek viharos multja van. Tar Géza udvarolt egykor a sorduló Olgának, töle kapta azt kedveskedésül, szivesen fogadta azt töle, mint szerelmi zálogot, mert szerette Gézát s szeretve hitte magát is általa. Tar Géza házasságot ígért több ízben Olgának, de csak négy szemkőzt s kezét sohasem kérte meg szőlőtől. Így huzódott a viszony tovább-tovább, a remélt házasság mindig csak tervben maradt, míg végre Géza tovább szállt, mint a csapongó darázs, keresve élvét és szerelmet más vidéken s mások között. Olga hervadni s szülei busulni kedtek, de egyik sem változtathatta meg a körülményeket. Olgának akadt azért mégis néhány kéréje, mert szép volt s a ránéző hozomány is elég vonzerővel bírt. De ő sokkal inkább szerette Gézát, sőt hitte azt is, hogy az visszatér hozzá völegénynek egykoron. A kéréket visszautasította s várt első szerelme tárgyára, de az nem jött el többé. Nyiló tavasz volt, fehér virág borította a fákat, midőn Gézától a szerelmi vallomásokat először hallotta, azóta már többször elmúlt a nyár, többször beköszöntött a szőlőt érlelő ősz s fehér virág is több ízben borította a fákat, de Olga szerelmére nem virult föl a boldogság napja. Elt visszavonulva, hordta fejen a pártát s hordta szerelmének kinos emlékeül a melltü keblén.

— Lásd, édes Eliz, e melltü nekem keserű egy emlék, de azért önmegadással viselem, mert ebben

tükröződik vissza életem bújá, átka és... és... egykori öröme...

— Oh, kedves Olga, felejtse a halátlant, nem volt rád érdemes... én azt hiszem, jöhet még idő, midőn...

— Midőn Tar Géza kezemet megkéri, ugy-e? Oh, az az idő már elérkezett. Épen a minap jött haza, hogy itteni birtokát eladja, ez az utolsó vagyona, elrekoztolta mind... most már hozzám fordulna... tegnap is itt volt, de én látni sem akarom...

— Én nem így értettem szavaimat, arra akartam czélozni, kedves Olgám, hogy idővel el fogod felejtteni e ledér embert, sőt meglehet, hogy helyette érdemesebb férfira akadsz, aki téged megért s méltó szerelmedre...

— Feledni, — az tán lehetséges lesz, ha nem is egészen... de egy másik, aki megértsen...

— No, és talán ezt lehetetlennek tartod?

— Igen... lásd, 30 év, s a sok keserű emlék... ezek nem képesek tavaszt idézni szivemre.

— Pedig, édes Olgám, én ugy tudom, hogy Berényi, a törvényszéki bíró legközelebb megkéri kezdet... Én azt hiszem, hogy vele...

— Hadd el Elizkém, érzem, hogy nálam beállt az ősz, az ősi napsugár pedig nem fakaszt már új bimbót. Egyébiránt hagyjuk e tárgyat. Szedjük a szőlőt.

A torkig lakott darázs mérgesen zudult föl, amint Olga a fürtöket válogatni kezdte. Párszor körbe röpült mérges zsongással s aztán lecsapott fehér karjára Olgának. Egy sikoly, s a fehér kacsón egy fekete pont tünt elő, melyből rohamosan nőni kezdett egy piros körterület.

Eliz egy szőlőlevéllel sietett letaszítani a garázda állatot Olga karjáról, de már későn, a fullánk a kacsóban maradt, sajgó fájdalmat okozva s mintegy emlékeztetve Olgát azon fájdalmakra, melyek vesztett szerelme által szívébe nyilallottak. Önként kapott kebléhez, kirántotta onnét a melltü s eldobta mérgesen a közelben folyó kerti patakba.

— Vessz el, te szuró bánat emléke!

A tü nem esett a vízbe. Egy férfikar utánanyult s elkapta azt esése közben. A hölgyek persze nem vették észre, hogy egy férfi észrevétlenül közelükbe jutott. Fölsikoltottak mindketten. Sikoltásukat a férfi „jaj“ szava követte. Az elkaptott melltü a tenyerébe hatolt ugy, hogy csak a darázsas zafirgömb maradt kívül. A férfi elfojtott fájdalommal kirántá a tü tenyeréből, mely most egy piros véreugárt lövelt elő,

patok a hadgyakorlaton a legnagyobb elismerés hízegő nyilatkozataival lettek elhalmozva. Valamennyi döntök odanyilatkozott, hogy a magyar honvédség, különösen a lovasság, a k ö z ö s h a d s e r e g b e l i e k k e l, kiképzés és magatartás tekintetében egy f o k o n á l l s h o g y r e j ú k h á b o r u e s e t é n e g é s z b i z a l o m m a l l e h e t s z á m i t a n i. Erre a honvédség főparancsnoka Jóssef főherceg azt jegyezte meg, hogy ez nem oly rendkívüli érdem, mert Magyarországon kitűnő anyag áll rendelkezésre és ugyszólván az összes lakosság mintegy katonának született. A honvédegyalogságra pedig kimondta a döntőbíró, hogy ezeknél az edzett magatartás és a kitűnő disziplína — a rövid szolgálati idő mellett — bámulatot keltő. — A hadgyakorlatokon a 61 és 62 zászlóaljból R ó n a y ő r n a g y v e z é n y l e t e a l a t t a 61-i k n e v e t v i s e l ő z á s z l ó a l j, midőn Ebenthal mellett az első harcvezetési vonalban volt kifejlődve. Ő felsége a király kísérete a harcvezetési vonalhoz érkezve megállt s kérdést tett: „M e l y i k z á s z l ó a l j e z z ?” 61-ik, volt a felelet. „H o n n a n ?” kérde u j r a k i r á l y. Léváról, hangzott a válasz „I g e n j ő l n é z k i !” mondta a király s tovább lovagolt kíséretével. A zászlóalj nemcsak hogy jól nézett ki, de meg is állta helyét a derék parancsnok vezetés alatt, hazajövet Fehérváry altábornagy egy jó darabon elkísérte őket s a Morva hídján kézzorítással bucsuzott el a parancsnoktól e szavakkal: „Hazaérve mondja meg őrnagy ur, hogy a zászlóaljjal igen meg voltam elégedve.

— Kinevezés. A vallás- és közoktatásiügyi m. kir. miniszter S v a r b a Józsefet, a lévai r. kath. népiskolában évek óta közelismeréssel működött jeles néptanítót — a lévai állami tanítóképződéhez gyakorló iskolai tanítónak nevezte ki. — Őszintén gratulálunk a kinevezettnek, benne az új állomás egy ügybuzgó és széles tapasztalatu derék tanerőt nyert!

— Geletnek mezővárosából „több iskolaszéki tag” aláírással arról panaszkodik egy cikkkecske a Budapesti Hirlap mult heti szerdai számában, hogy „a nevezett városban f. hó 9-én volt a kántortanító-választás és 8 iskolaszéki tag, köztük a plébános — a más 8 iskolaszéki tag s az egész község ellenére kivitték, hogy csak a bars-szent-keresztii tanító léphetett pályázatra s a szent-antali, — aki nemcsak, hogy fia a nemrég elhunyt s 50 évig Geletneken szolgált kántortanítónak, de ettől eltekintve is sokkal jobb bizonyítvánnyal rendelkezik, — nem is bocsájtották pályázatra. A séremlen választók I p o l y i Arnold püspökhöz fordultak igazságtételért.” — Helyesen tették, emeljük föl szavukat s tiltakozzanak, ha igazuk van. De azt már nem igen helyesen tették, hogy panaszuk hirlapi közzétételére nem vették igénybe a megyei sajtót, hanem kizárólag fővárosi lap útján gondoltak a bajon segíteni. Ugy látszik, a geletneki panaszosok nem tudják, hogy lokális kérdések lokális sajtóban előnyösebben szellőztethetők. Meglehet, hogy a t. panaszosok még eddig nem vettek tudomást azon két megyei hirlap létezéséről, mely Léván és Maróthon a közügyek érdekében s nem pedig azért jelenik meg, hogy Geletneket a megyéből kiakolbolítsa. Különben az is

másik kezével a tüt Olgának nyújtá. Ez visszautasítólág szolt:

— Csak tartsa meg! Öntől kaptam, most újra az ön, visszajutott hozzá pár véresepp aran, én egy fél életet veszték el a miatt . . .

Az idegen férfiú megszegyenülten távozott.

— Ki ez? kérde Eliz.

— Ez T a r G é z a . . . Köszönöm, istenem, hogy végre megszabadultam e kínos emlékű melltűtől, köszönöm, hogy az egykori hűtlen kezén saját bűnös eszköze állt bosszút.

A kis kosárka már tele volt szőlővel. A két hölgy ott hagyta a kertet, ott a zsongó darázsokat s a kései virányt, de a mosolygó őszi napfény velük tartott az udvarig. Ide ép akkor egy hintó gördült be s abból egy 45-ös aglegény szállt ki egy kissé deres hajjal, de férfias természettel s elég érdekes arccal.

— Ki ez? kérde Olga.

— Ez . . . ez . . . nem ismerem.

Megálltak a kertajtó mögött s onnan nézték az érkezettet. Olga látható érdeklőséggel nyugtatta rajta szeméit.

— Nohát, mégis csak megmondom, tudod ki ez, Olga?

— Nos?

— Ez Berényi Lajos törvényszéki bíró . . . hogy tetszik?

Olga nem szolt semmit, az oly régóta halvány arcza érdekes pir szállott, azután nyakába borult Eliznek s lágyan suttogá:

— Hiszek az őszi napsugárban.

Pongrácz M.

Bolemán Ede.

— 1884. szept. 18. —

Földi mulandóság, megrázó a te uralmad! . . .

Elragadod tőlünk mind, ami jó s mi jeles! —

Mély gyász száll ma reánk; a cselekvés embere hunyt el;

Hunytaival közügyünk tett-köre árva leve.

Ó, ha a tetben erős élet sem győz a halálon:

Tettek nélkül mit várhat egy emberi lét!?

Hü polgár, szeretett társ, tetteid élete fenn áll!:

Aldva neved, mondjuk: béke legyen porodon! —

Luna.

meglehet, hogy e felszólalásunk után is ismeretlenek maradunk Geletnek város „több iskolaszéki tagjai” előtt.

— Színészet Léván. Szini évadunk végéhez közelít A mult hét folyamán tartott előadásokat a következőkben soroljuk elő: Vasárnap egy élénk és jól szerkesztett népszínmű a Sárga csikó került színpadra, melyben Sz a k á l Antal, mint ujon szerző-díjt tag mutatta be magát. Jó színészek látszik, föl-fogja szerepét s karakterizálva adja azt, mellette a többi szereplők is jól betöltötték helyüket. Szakált ki is hívták néhányszor. — Kedden B á r d y Lajos jutalomjátékául M á r v á n y - h ö l g y e k című darab adatott; jól betanult szerepekkel s tanulmányozott játékkal láttuk az estén kiemelve a pénz hatalmát az életben s nők egy részének jellemzését 2000 évvel ezelőtt és ma. A jutalmazott játéka igazán élvezetes és tanulságos volt s meglátszott rajta a színészi tanulmány. — A telt ház számos taps- és kihívással jutalmazta Bárdyt, ki — mint halljuk, okt. 1-től kezdve a székesfehérvári színháznak egyik elsőrendű tagján van szerződötve. — Csütörtökön a Stefánia-árvaház javára jótékonykezelműleg a F a l u r o s s z a népszínművet adták, kellő számú közönség előtt, köztetszés mellett. Az előadás a jót, ezébra 26 frt. 60 kr. tisztá jövedelmet hozott, mely összeget a városkapitányi hivatal már át is szolgáltatta illetékes helyére. — Szombaton a szintársulat igazgatójának volt jutalomjátéka: F a b r i c z i u s L e á n y a színműben. A gondos játékkal adott darabban több ízben hívta a lámpák elé a jutalmazottat a szépszámu közönség. — A mai est darabja lesz: a P i r o s b u g y e l l á r i s.

— Az alsó-győrödi körjegyző, R á k ó c z i János, ki egyike volt Bars megye legképzettebb s legmunkásabb jegyzőinek, a mult héten kötél által vetett véget életének. Pár hét óta már nem végezte hivatalát, nem tudták, merre jár, már körözötték is, míg végre Hont megyéből hivatalosan jelentették a héten, hogy, Rákóczit a szt-antali erdőben egy fára fölötve élettelenül találták meg. A szerencsétlen lépésre — mint hírlik — családi békétlenség vitte a boldogtalant.

— Bűvészeti előadásokat tartott a héten az Oroszlán fogadó nagy termében, egy — magát Thil Bernát tanárnak nevezett egyén. Előadásának nyelve német, bűvészeti mutatványainak értéke pedig közép minőségű volt. Falragaszai azonban magyar nyelven voltak nyomva, így pl. a pénteki plakát egyik nevezetes passzusa így szolt: „első nagy hatásbeli rendkívüli utolsó előadás.” Ez aztán igazi bűvész stílus.

Az országgyűlés f. hó 29-én nyílik meg. A házat elsősorban is a megalakulás veszi igénybe, azután kezdődnek a fölrítai viták, ennek befejeztével pedig a delegációk fognak összeülni, ami körülbelül október végére esik, majd a költségvetési vita következik s ennek befejeztével első érdemleges tárgy: a f ő r e n d i h á z r e f o r m j a l e s z.

— Az elhalasztott lévai vásár. A földmivelésipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium f. é. szeptemberhő 6-án 40,830. szám alatt kelt intézvényével Léva város kérelmére megengedte, hogy Léva a f. é. szeptemberhő 29-ére eső országos marhavásár ez évben kivételesen f. é. szeptemberhő 30-án tartassék meg. Intézkedés történt, hogy ezen engedély a „Budapesti közlöny” hivatalos lapban közzététessék, valamint a helyi közzététel végett, a megye alispánja az öt járás szolgabírát és a két város polgármesterét utasította s a szomszéd megyék alispánjait és Selmecz város tanácsát megkereste.

— Rövid hírek. — Időjárás: A jövőhétre derült napok s borús éjszék várhatók, itt ott szeles idővel — Liszt Ferenc „Magyar király-dalát” vonakodik az intendáns előadni a kir. dalműszínház megnyitásakor, mert Liszt e művének dalmála a R á k ó c z y - k o r b ó l e r e d s m i n t i l y e n (az intendáns szerint) sértén az uralkodóház iránti tiszteletet. Pedáns felfogás, hát a Rákóczy-indulóval nem sértjük meg az udvar iránti tiszteletet? — Olaszországot most a kolerán kívül az a csapás is érte, hogy a Pó-folyó kiáradt úgy, hogy a turini kiállítási palota is részleg vízben áll. — Magyar zultánja van Afrikában Dahomei tartományban, a király vérszerenti fia a szabadkai származásu híres afrikai utazónak. M a g y a r L á s z l ó n a k, ki ott a bihéi fejedelem lányát nőül vette s ettől származott figyerméke most trónon ül, de országáts trónját szívesen eladná, ha jó áron vehője akadna. — A kalács eredete az 1608-ik évből való, ekkor találta azt f ő l M e d i c i M á r i a francia királynő komornája, s ezért a kalácsot sokáig királynő kenyerének nevezték. Azok, kik ekkortájt a kalácskészítést értették, nagy vagyona tettek szert. — A magyar államháztartás jövőévi költség-előirányzatát csak akkor állapítja meg a minisztertanács, ha előbb a közönségi költségvetés meghatározva lesz. — Ő felsége a király, Vilmos németcsászárral egyetemben látogatásban voltak az orosz császárnál orosz földön, szívélyes volt a találkozás, az együttlét s az elbucuzás. Hírlik, hogy a találkozáson egyik ló tárgyként szerepelt az európai pénzemberek hatalma korlátozásának kérdése. Mondják, hogy a fejedelmek találkozása a hadseregi létszám leszállítása s az európai béke érdekében is történt.

Apróság.

A v i s s z a v e t t i s z ó. „Adja isten egészségére” szól a kis unoka nagypapához. — „Ostoba liba, hiszen nem tiszten tettem, csak a régi köhögésem vett elő.” — „Nohát ne adja isten egészségére, kedves nagypapa.”

G o n d o s e l ő k é s z ű l e t. Urnő (a szakácsnőhöz): De Lizi, mi jut eszébe magának, most délelőtt 10 órakor l á b v i z e t vennit? — Szakácsnő: Hát tudja nagyságos asszony, le akarom magamat fotográfíroztatni!

Irodalom és művészet.

A Budapesti Hirlap ot, mely jelenleg a főváros legelterjedtebb napilapjai között első helyet foglalja el, olvasóink figyelmébe legmeglehetőbben ajánljuk. A „Budapesti Hirlap” nem pártlap. Pártja olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatot nem kíván s kör-mányuk, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, ami ugyanaz, az országunk. Miből állnak ezek a szolgálatok? Első sorban abból, hogy mindenről, ami az országban belül, vagy kívül politikai, akár társadalmi, akár művészeti, akár tudományos téren fölmérül: híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és észrehatás nélkül értesítse közönségét. — A Budapesti Hirlap rendszeres tartalma a következő: I. Politikai és társadalmi vezérelkek. II. Tudományos ismeretterjesztő és mulattató tárczák. III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. Fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben. V. Táviratok tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. — Ezenkívül a mellékleten rendszeres egy-egy vezérelkek a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényeszkék, vidéki hírvonal, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások, a divatról, hasznos tudni valókról és általában egy regény. A „Budapesti Hirlap” rendszeres írói: Cukássi József szerkesztő. b. Kass Ivor, gr. Teleky Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, dr. Csapodi István, Déri Gyula, Huszár Imre, Kacziány Géza, László, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos. Rendkívüli alkalmakkor a „Budapesti Hirlap” rendszeres tartalma, amely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ívvel kibővíti. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat ad, melyek a földolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal bírnak. Kiváló események színhelyére külön tudósításokat, akik figyelmük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötözik a közönséget és a szerkesztőséget. Bécsben, Berlinben, Párisban és Londonban, valamint Európa minden nevezetes városában rendszeres tudósítói vannak, akik közvetlen benyomásuk útján adnak hírt arról, ami a világvárosok lakói foglalkoztatja. A „Budapesti Hirlap” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap. Előfizetési ára: Félévre 7 frt. — Évnyelre 13 frt. 50 krajczár. — Egy óra 1 frt. 20 krajczár. Az előfizetés leggyorsabban post. táutalványval teljesíthető e címen: „Budapesti Hirlap.” Budapest, kalap-utca 16-ik szám alatt. — Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti hirlap”-ot, első és rendíthetetlen hirdetőjét a magyar nemzet állam-érdekeink, a t. magyar közönség figyelmébe.

Jókai újabb regényének füzetes kiadásából ismét két füzetet kaptunk (13-14). Ezekben „A löcséi leher asszony” második kötete is befejezést nyert, sőt jókora darab van már a harmadik kötetből. E mában minden sor, minden szó egy lángfelkű író remekműve és az egész regény oly mesteri alkotás, melytől egyedül csak Jókai képes nyújtani. Az egyes füzetek ára csak 25 kr. és legzérészebben a kiadóknál, Révai testvéreknel Budapestben szerezhetők meg.

Katonai irálytani jegyzetek, tekintettel a m. kir. csendőrség irodai ügyvitelére című újat hitellel adatok alapján egy hasznos szakmunkát állított össze S z e l e s t e y Károly csendőrség százados. E 132 lapból álló szűcs füzet az irodai működésnél nemcsak a csendőrség számára és magasabb rendfokozat után törekvő egyéneknek fog igen hasznos vezérnagylus szolgálai, hanem mint általános olvasék tartalmazó katonai szakmunka a m. kir. honvédségi irodák s zemélyzetének is megleően ajánlható. Kapható 1 frt 20 krajczárért Stein János könyvkereskedésben, Kolosvárt.

A magyar népdalok legnagyobb gyűjteménye a Magyar Dal-Album című egyetemes magyar népdalgyűjtemény V. kötetéből most jelent meg a 9. füzet a 961-980. számú dallamokkal. A teljes gyűjtemény, vagyis a zongorára alkalmazott 1000 magyar népdal ára együttesen 7 frt 80 kr. A „Magyar Dal-Album” V. kötetének szövegkönyve: „Magyar Daltár” V. kötet cím alatt jelenik meg, előfizetési ára 80 kr. A „Magyar Daltár” öt kötete mintegy 2000 dalszöveggel 4 frt. Előfizetéseket post. táutalványon a „Magyar Dal-Album kiadóhivatalához” Győrbe intézendők.

Közgazdaság.

Arab lótarfási tanácsok.

Sidi Hamed ben Jousouf tanácsai a következők: Etess és lovagolj! mondja a nagyapa unokájának. Ha nem láttam volna, hogy a esikót a kaneza elli, azt hinném, hogy a zabból származik. A zab többet ér, mint a sarkantyú és ostor. Lovad sohase nézze telenül, mikor más lovak esznek. Zöld takarmányt óvatosan nyujts lovadnak; a zöld takarmány kövérít, de nem erősít, de azért a tenyésztő mégis örül a nyárnak, mikor lovait a szabadban legeltetheti. Az talán nem árt a lónak, midőn esendes évszakban kissé meg-gömbölyödik és belül kissé kihül. Szamarakat és kutyákat nem szabad a ló szénájához közel vezetni. Uj lovadat jól megfigyeld s annyit zabot adjál neki, hogy meg-állapíthasd, mennyit fogyaszt. Apuszták fia épen oly jól tudja, hogy mily adagot kell lovanak adni, mint azt, hogy mennyi löpor kell a puskájába. A ló a tegnapi takarmánnyal dolgozik és nem a maival. A víz megválasztásában ovatos légy. Telen csak egyszer itass, délben; este zabot nyujts lovadnak, ettől kövér és erős lesz. Nyáron délben és este itass. A reggeli itatástól sovány lesz a ló, az estitől kövér. A zab után ne itasd meg lovadat azonnal, mert ez halálát okozza gyors lovaglás után szintén tartózkodjál az itatástól. De ha vadászat alatt forráshoz érsz, hét kortyot en gedhetsz lovadnak. Nagy fáradság után vedd le a nyeret, önts a ló hátára vizet és vedd a lovat vagy pedig hagyj rajta a nyeret, amíg a ló háta meg nem szárad. Éjjel pokróczot takarj lovadra, telen ép úgy, mint nyáron. A nyári hideg rosszabb egy kardesapásnál. Forró napokon fűtrörsz meg lovadat lehetőleg reggel és este. A nemcs ember három esetben dolgozik kezevel pirulás nélkül: atyjáért, vendégeért és lováért. Etess zabot mindjárt az elléstől kezdve. Idomítsd lovadat 2-4 éves koráig, akkor próbáld ki, s ajándékozd el, ha semmit sem ér. E—s.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt. 60 kr — 7 frt — kr. Kétszeres 5 frt 50 kr 6 frt. — kr. Rozs: 6 frt — kr — 6 frt 20 kr. Árpa: 6 frt 50 kr — 7 frt 80 kr. Zab: 6 frt 40 kr — 6 frt 70 kr. Kukoricza: 5 frt 50 kr — 6 frt — kr. Bab: 8 frt — kr — 8 frt 50 kr. Lenese: 8 frt — kr — 9 frt 80 kr. Köles: — frt. A többi árak nem változtak.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor**

